

Juniperus sabina 'Hicksii'

jałowiec sabiński 'Hicksii'

Odmiana współcześnie rzadko oferowana, zastąpiona w ogrodach przez inne, ciekawsze odmiany. Nisko i szeroko rozrastający się krzew o wzniesionych gałązkach. W uprawie stare okazy osiągają 2-3 m średnicy i do 1,5 m wysokości. Ulistnienie z przewagą igielkowatego, stałozielone, charakterystycznie pachnące sabinolem. Szyszkojagody małe, średnicy 5-7 mm, z szarym nalotem woskowym, dojrzewające jesienią, bez znaczenia ozdobnego. Odmiana wytrzymała na mrozy, tolerancyjna, co do gleby, na żyznych stanowiskach silnie i szybko rosnąca. Może być polecana do sadzenia w terenach zieleni, jako roślina okrywowa do obsadzania skarp, zboczy, nasypów, a w ogrodach do większych założeń skalnych i alpinariów.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: H.J Grootendorst 1939; wprowadzenie do handlu: Hicks and son Nursery przed 1939 USA
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	piaszczysta przeiętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona

	ogrody przydomowe
zastosowanie	parki roślina okrywowa w grupach
strefa	5a

autorzy opisu tabelarycznego: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;

